

Arrest

nr. 128 479 van 1 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bhutaanse nationaliteit te zijn, op 24 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 mei 2014 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEPOVERE, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde geboren te zijn in Bhutan, afkomstig te zijn uit het district Chirang (Tsirang) en u zou tot de Nepaleessprekende bevolkingsgroep van Bhutan behoren. Toen uw vader overleed in 1992 verliet uw moeder op 23 februari dat jaar met u en uw zus Bhutan. U was toen acht jaar oud. Ze trok met jullie naar Assam in India. U verbleef er van 23 februari 1992 tot 8 mei 2010 in Shiba Sagar (Jay Sagar) in Assam. Toen uw moeder in 1996 overleed, voedde haar werkgever u verder op. U verrichte voor hem huishoudelijke klusjes en hielp hem in de landbouw.

In India had u geen documenten. In India zijn er gevechten tussen het Indische leger en verscheidene terroristische groeperingen en u vreesde grote problemen te krijgen met de Indische

autoriteiten indien u ooit door de politie zou worden opgepakt omdat u uw identiteit niet zou kunnen aantonen. U kende hierdoor echter persoonlijk geen problemen in India. U besloot India te verlaten omdat uw schoonbroer uw reis naar hier had geregeld en betaald.

Op 8 mei 2010 verliet u, samen met uw schoonbroer, Assam en trok naar Delhi. Op 11 mei 2010 nam u het vliegtuig naar Frankrijk waar u de volgende dag 's morgens aankwam. U reisde dezelfde morgen met de taxi naar België. Op 12 mei 2010 vroeg u in België asiel aan. U legde geen enkel document voor ter ondersteuning van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS stel ik vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van vluchteling. Ik hecht immers geen geloof aan uw bewering tot de Nepaleessprekende bevolkingsgroep in Bhutan te behoren, noch aan uw beweerde herkomst uit Bhutan en dit om onderstaande redenen.

Ten eerste kan u niet aangeven of u kennissen verwanten hebt die in de vluchtelingenkampen voor Bhutanese vluchtelingen in Nepal verblijven of hebben verbleven. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier heeft echter iedere (Nepaleessprekende) Bhutanese vluchteling kennissen die in deze kampen verblijven (of hebben verbleven). U kon ook niet aangeven waar de Bhutanese vluchtelingenkampen in Nepal zijn gevestigd. Evenmin weet u of u nog verwanten hebt die in Bhutan verblijven. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier zijn Bhutanese vluchtelingen tegenwoordig echter constant in contact met kennissen en verwanten die in Bhutan verblijven. Ook weet u niet of u nog verwanten hebt, behalve uw zus, die in India, Nepal of ergens anders verblijven. Over deze zaken hebt u zich ook nooit geïnformeerd en u liet uitschijnen in deze zaken geen interesse te hebben (CGVS pp. 3-4, 6-7). U kon ook niet aangeven waar uw zus in India verblijft. U verklaarde dat u geen contact meer met haar had omdat u haar telefoonnummer verloren bent. Ook hierover hebt u zich nooit geïnformeerd (CGVS pp. 3-4). Nochtans regelde uw schoonbroer voor u uw reis naar België, kwam hij u daarvoor opzoeken in Assam, reisde met u naar Delhi en verbleef bij u in Delhi tot u India verliet (CGVS p. 9). U kon zich dus bij uw schoonbroer op de hoogte hebben gesteld van de verblijfplaats van uw zus.

Ten tweede weet u niet tot welke bevolkingsgroep in Bhutan u juist behoort. Evenmin weet u hoe de Nepaleessprekende bevolkingsgroep in Bhutan wordt genoemd. Ook hierover hebt u zich nooit geïnformeerd. U wist niet hoe de Bhutanese bevolkingsgroep in Bhutan noemt en behalve Nepalees wist u niet welke talen er in Bhutan worden gesproken. Dat laatste is heel bevreemdend gezien u wel aangaf dat er Tibetanen wonen in Bhutan. U heeft zich over deze zaken ook nooit geïnformeerd (CGVS pp.2-3).

Ten derde kon u niet aangeven hoe de Nepaleessprekende bevolkingsgroep in Bhutan zich onderscheidt van de andere Bhutanezen. Ook wist u amper wat de problemen waren van de Nepaleessprekende bevolkingsgroep in Bhutan waardoor velen het land dienden te verlaten. Uw antwoord beperkte er zich toe dat "ze hun cultuur, taal en kledij moesten volgen". Verder kon u de problemen van de bevolkingsgroep waartoe u in Bhutan beweert te behoren niet toelichten. Evenmin wist wanneer deze bevolkingsgroep in grote getale het land begon te verlaten, wanneer deze problemen begonnen en hoe deze problemen begonnen. Welke codes u en uw gezinsleden kregen toebedeeld bij de volkstelling van eind de jaren '80 en begin de jaren '90 of in welke categorieën jullie werden ondergebracht wist u ook niet. Nochtans waren deze categorisering en codes bepalend voor het statuut van de Nepaleessprekende personen in Bhutan. Namen van belangrijke activisten voor de zaak van de Nepaleessprekende vluchtelingen uit Bhutan of van organisaties of partijen die opkomen voor de rechten van deze groep wist u ook niet. Ook over deze zaken hebt u zich nooit verder geïnformeerd en ook hier gaf u aan er geen interesse in te hebben (CGVS pp. 7-8).

Ten vierde stel ik vast dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt van uw beweerde herkomst uit Bhutan en van de bewering dat u tot de Nepaleessprekende bevolkingsgroep in Bhutan zou behoren.

Ik neem aan dat van iemand die op heel jonge leeftijd zijn of haar land van herkomst moest verlaten er geen heel uitgebreide kennis van dat land van herkomst kan worden verwacht. Maar gezien, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, de Nepaleessprekende bevolkingsgroep in grote getale Bhutan verliet omwille van etnisch-politieke redenen, kan ik redelijkerwijs van u verwachten dat u zich tenminste enigszins op de hoogte stelt van uw etnische achtergrond en de redenen waarom uw bevolkingsgroep in grote getale Bhutan heeft verlaten. Dat u dit niet hebt gedaan wijst op een dermate groot gebrek aan interesse, een desinteresse die u zelf enkele keren aangaf, in uw etnische achtergrond en de ermee verbonden problemen in Bhutan dat uw herkomst uit Bhutan en uw beweerde behoren tot de Nepaleessprekende bevolkingsgroep in Bhutan, ongeloofwaardig zijn. Deze ongeloofwaardigheid wordt verder bevestigd door de desinteresse die u tentoonspreidde in eventuele kennissen of verwanten uit Bhutan die in de Bhutanese vluchtelingenkampen in Nepal zouden kunnen

verblijven of ergens anders in Nepal, India of elders tot en met uw zuster toe, die uw moeder samen met u zou hebben meegenomen uit Bhutan, toe.

Verder merk ik op dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de documenten waarmee u naar Europa bent gereisd. U verklaarde dat de naam in het paspoort Hari Krishna Singh was. Bij de DVZ wist u echter de naam niet. De geboorteplaats in het paspoort wist u niet, evenmin als de geboortedatum. Of er een visum in was aangebracht, wist u ook niet (CGVS pp. 5-6, DVZ verklaring punt 33). Gezien de reële kans op persoonlijke controle tijdens de reis en tijdens het inreizen van de Schengenzone is het niet aannemelijk dat u niet beter op de hoogte was van de gegevens vermeld in het paspoort waarmee u reisde of dat de smokkelaar u er niet beter heeft van op de hoogte gebracht. Het risico voor zowel u als de smokkelaar op ontmaskering zou in dit geval zeer reëel zijn en het is niet aannemelijk dat de smokkelaar dit risico zou nemen. U legt ook geen enkel begin van bewijs neer van uw reisweg en –data. Dit laat het me toe op een gereede wijze te vermoeden dat u met uw persoonlijke, legale documenten bent gereisd en dat u deze documenten achterhoudt om voor de Belgische autoriteiten uw werkelijke identiteit, herkomst, reisweg en –data te verhullen.

In het licht van bovenstaande vaststellingen wijs ik er nog op dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volledige medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Ik mag van u dan ook correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over uw vluchtmotieven, identiteit, herkomst, reisweg en -data. Bij het ontbreken van deze elementen zonder aannemelijke verklaring, schendt u de medewerkingsplicht die op uw schouders rust en tracht u me te misleiden over deze, voor de beoordeling van uw asielaanvraag, belangrijke zaken.

Gezien de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Bhutan en uw behoren tot de Nepaleessprekende bevolkingsgroep in Bhutan, bent u er niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot het toetsen van de materiële motivering.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

2.1.2. Stukken

De verzoekende partij verwijst in haar verzoekschrift naar een artikel van de redactie, te consulteren op: <http://www.deredactie.be/cm/vrtmieuws/binnenland/1.1772468>.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad stelt vast dat hoewel dit een essentieel element is in iedere procedure verzoeker geen begin van bewijs neerlegt omtrent zijn identiteit of nationaliteit en hij dienaangaande geen aannemelijke verklaring heeft. Verzoeker brengt evenmin enig begin van bewijs bij omtrent zijn reisweg; hij toont derhalve niet aan wanneer hij India verlaten heeft en evenmin wanneer hij in België is aangekomen. Hij verklaarde met het vliegtuig gereisd te hebben vanuit India naar Frankrijk. Hij moet bijgevolg in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket of instapkaart waaruit kan blijken wanneer hij in Europa is aangekomen. Bovendien is het niet geloofwaardig dat verzoeker helemaal niet op de hoogte is van de identiteit en de inhoud van de documenten die hij tijdens zijn reis naar België gebruikte. Gezien de reële kans op persoonlijke controle tijdens de reis en tijdens het inreizen van de Schengenzone is het immers niet aannemelijk dat verzoeker niet beter op de hoogte was van de gegevens vermeld in het paspoort waarmee hij reisde of dat de smokkelaar hem er niet beter van op de hoogte heeft gebracht. Het risico dat zowel verzoeker als de smokkelaar hierop betrappt zouden worden is reëel; het is bijgevolg niet aannemelijk dat de smokkelaar dit risico zou nemen. De commissaris-generaal kon dan ook terecht besluiten dat gelet op deze vaststellingen verzoeker, met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid met zijn persoonlijke, legale documenten heeft gereisd en dat hij deze documenten achterhoudt om zijn werkelijke identiteit, nationaliteit, herkomst, reisweg en -data ten aanzien van de Belgische autoriteiten te verhullen. Verzoekers verwijzing naar het artikel van "DeRedactie.be" doet aan deze vaststellingen geen afbreuk. Van een persoon die uit vrees voor vervolging zijn land verlaat en op illegale wijze op weg is naar Europa, kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij minimaal op dit punt is geïnformeerd om op de strikte grenscontroles voorbereid te zijn.

De enkele omstandigheid bovendien dat verzoeker het gebruikte paspoort heeft afgegeven aan de smokkelaar omdat deze erom vroeg, ontslaat verzoeker niet van de eigen verantwoordelijkheid die hij heeft ten aanzien van deze documenten. Deze verantwoordelijkheid vervalt niet nadat de smokkelaar om de afgifte hiervan heeft gevraagd. Verzoeker diende immers in redelijkheid het belang van deze documenten te onderkennen nu hij er van uit kon gaan dat de autoriteiten van het land, waar hij de bescherming van het vluchtelingenverdrag wenste in te roepen, van hem zouden verlangen de door hem gestelde identiteit, nationaliteit en gevolgde reisroute zo mogelijk met documenten te onderbouwen (artikel 4, tweede lid van Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004). Het ontbreken van identiteits- en reisdocumenten, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, ondermijnt de geloofwaardigheid van het asielrelaas (RvS 15 juli 1992, nr. 40.037; RvS 5 juni 2001, nr. 96.146).

De bestreden beslissing hecht verder geen geloof aan verzoekers bewering tot de Nepaleessprekende bevolkingsgroep in Bhutan te behoren noch aan zijn beweerde herkomst uit Bhutan. Verzoekers achtergrondkennis over de problemen van zijn beweerde bevolkingsgroep is immers volstrekt ontoereikend. De bestreden beslissing stelde dienaangaande vast: *"Ik neem aan dat van iemand die op heel jonge leeftijd zijn of haar land van herkomst moest verlaten er geen heel uitgebreide kennis van dat land van herkomst kan worden verwacht. Maar gezien, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, de Nepaleessprekende bevolkingsgroep in grote getale Bhutan verliet omwille van etnisch-politieke redenen, kan ik redelijkerwijs van u verwachten dat u zich tenminste enigszins op de hoogte stelt van uw etnische achtergrond en de redenen waarom uw bevolkingsgroep in grote getale Bhutan heeft verlaten. Dat u dit niet hebt gedaan wijst op een dermate groot gebrek aan interesse, een desinteresse die u zelf enkele keren aangaf, in uw etnische achtergrond en de ermee verbonden problemen in Bhutan dat uw herkomst uit Bhutan en uw beweerde behoren tot de Nepaleessprekende bevolkingsgroep in Bhutan, ongeloofwaardig zijn. Deze ongeloofwaardigheid wordt verder bevestigd door de desinteresse die u tentoonspreidde in eventuele kennis en verwanten uit Bhutan die in de Bhutanese vluchtelingenkampen in Nepal zouden kunnen verblijven of ergens anders in Nepal, India of*

elders tot en met uw zuster toe, die uw moeder samen met u zou hebben meegenomen uit Bhutan, toe."

Dat verzoeker, zoals hij stelt in zijn verzoekschrift, eenzaam is, geen enkele familie heeft en zich alleen voelt op de wereld doet aan deze vaststellingen geen afbreuk. Het totale gebrek aan interesse in hoofde van verzoeker in de problemen waarmee zijn beweerde bevolkingsgroep te kampen heeft maar ook in de situatie van eventuele kennissen of verwanten uit Bhutan (waaronder verzoekers zuster) die in India, in de Bhutanese vluchtelingenkampen in Nepal of elders zouden kunnen verblijven, ondergraaft op ernstige wijze de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen en verhindert nog verder geloof te hechten aan zijn beweringen afkomstig te zijn uit Bhutan en aldaar behoort te hebben tot de Nepaleessprekende minderheid.

Verzoeker verklaarde zelf dat hij nooit persoonlijk problemen heeft ondervonden en India verlaten heeft uit angst opgepakt te worden omdat hij zijn identiteit niet zou kunnen bewijzen. Nog daargelaten de vraag of de vrees om opgepakt te worden door de politie omwille van een illegaal verblijf kan gelijkgeschakeld worden met een vluchtelingenrechtelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade kan gelet op wat voorafgaat, geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen, van Bhutanese origine te zijn, er aldaar behoort te hebben tot de Nepaleessprekende bevolkingsgroep en gedurende achttien jaar illegaal in India te hebben verbleven.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in geval van een terugkeer naar India, aantoonst.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een september tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER